

divendres 26-XI-57

Estimat Muriel: Fa dos dies que
finc una carta començada i no tinc
la manera d'acabar-la; com que es
veu que no m'ha de lliar el que et dicia,
realment que ho dicia com si provi
d'apansar-me com pupu, d'ixo es
en un moment tant amb massa clar.
Finc ganes de fer-ho però no tinc
fora humor. M'impediria idèntic
però la por de quedar-me sense
la companyia de les teves cartes
em fa decidit a escriure el que
senti, encara que sigui sense sentit.

de debó et vos empelan que vane,
a la càndida que l'estafa amb
els llamps? C'ho sabia que des-lu:
Jo no li deia pas res, ja la
deixava ben tranquilla a ella i al
sen de Fome, admirat. Però em
va començar a plorar, i ja que
tenia mala llum li vaig tirar una
palleda d'aigua freda al damunt per no
tras-li una salafilla. Jo ho sé que
ja rondino si em despertem massa
demunt, ja ho sé que no em vull ba-
nyar, ja ho sé que no em pobleu treu-
re del llit. Però que no em veaqui
que jo no m'hi ficó pas amb els altres.
Després em va apagar pelò i quan
no tinc cap més argument com a
quest dia, li dic el que em passa
pel cap per fer-te quedar malament.
al fi i al cap és tu qui m'has havi-
dit, i si veig vench no m'ha culpa
meua. Amen.

J'ara com que encara que no ho
sembla a la meua manera ja'ls presen-
tat excuses, espero que em faras a
quella advertencia que no et va diria
per l'estar enfadat.

Per canvi jo acabare' d'explicar-te el
que se' dels teus versos. Si veritat que
el Esperansa au' dir: no digui res a
en Marins! "però com que ja se' per
que ho diria, no fare' remetrement
de faltan li.

no es ~~no~~ Clementina com tu
femes a qui ha mita llepin. los, ni
no' al Sr. Thasens. I si no vol que
ho digui, es per una cosa que tu ja
saps perquè en Joan t'ho diria en
una carta seva de les darreres. Es
perque els llepin a l'oficina, entre
feria i feria, ent i ent. Si Esperansa
es tota primmirada amb aquestes coses,

(i jo t'he queto nas) demis voler que
els receptors del firat, elegissin les obres
tal com s'han de llegir; amb calma,
amb reculliment i en una hora que
traspessin el cap pel seu farr. És com
aquest bon receptor que ell sabia per
què ho fa, però que fa participar
des d'el converge al cap de recio, del
seus treballs privats. És veu que ella
se ni ofer que no sigui més respectuosa
i per això no volia que les sabessis,
no pas per res més. Suposo que
no et sap gran que t'he hagi dit
perquè en el fons, no és pas res de
mal. Si se'n va escapar va ésser,
per t'he vagat dir, p. l'alguni que
vaja tenir de venes que era ben de necessari
tant que hi hauria anat, i per una
manera d'excusació de saber aquesta cosa
que jo estimo tant enmig de la
lluita. Però no sabia que el Sr.
Manes fos firat, també?

Oh! tindrà una guerra que l'esperança
al fet santas!... però ja ve' que no m'ho
volchà fet; si massa escampada!

- L'única plauca que veig fet amb la cel·lulosa,
jo no sabia que aquestes espècies fossin
tan farrucos; i plura de bond fe' li veig
dir que suposava que ja hauria acabat,
al cap de tres dies! Si em desconfia!
Ene va fet a parlar organiques... este tan
acostumada a fer al marcho, que em
sembla impossible que hi hagi pent tan
sàbia. Finc molts gues, de veure la,
si puc aconseguir que em deixin
anar a Barcelona, hi vell anar, potat
que hi veig perquè em semblé que en
Joan l'estira molt.

Ara que dic d'en Joan, no tinc
veguja. C'hi el Sr. Carabona amb
les seves anoves-tacions, des de la
Publicha propià res. Encara no

he escrit, i si no can' equivoco ja
for un mes i mig. Però veig
consumida de tant recordament,
i de pensar els que t'hebrís i si
passara alguna desgràcia i jo no ho
nia complet. No se' com ja ho he
tardat tant que ja no se' com po-
rar-m'hi: Tu no en saps res?

Veig que encara he escrit més del
que pensava; però m'he quedat encara
falta de feut. Tu deu estar encara
a la paleria; però Mimi, quina
mancha en farà! Però vols dir que
és lo tant?

Sí, ja li n'ha? Si no t'ofus, i
no has de molestar-lo i únicament
en atenció a l'opoca en pue Mimi, l'en-
naria més quantells molt llestos que
tinc perquè les facis servir pel primer bot
reclat i establir així les bases. Vols? Seria
tan miyo i no et causaria aquesta nego-
da? Cales Mimi, perlong una carta
tan poca solta però t'ha ja li este tant?
afectuosament - Mercè